

[Chr. Christiansen.]

havde været Statsbanernes Tanke at udstrække Lyntogets Afkortning til Aalborg længere, end den tvungne Nedsættelse af Køreastigheden nødvendiggjorde.

Denne Afgørelse fra Statsbanernes Side har fremkaldt en stærk Indsigelse fra Byraadene og fra de lokale Organisationer. Jeg henstiller derfor indtrængende til den højtærede Trafikminister at sætte alt ind paa, at den nugældende midlertidige Ordning med „Kronjyden“ bliver af meget kort Varighed, og jeg henstiller, at der ved den næste Køreplanslægning bliver sørget for, at Lyntoget „Kronjyden“ kører helt til Frederikshavn. Ligeledes anmoder jeg om, at det maa blive overvejet, om der ikke skulde være en Mulighed for ogsaa at føre „Nordjyden“ til Frederikshavn. For Øjeblikket er en hel Landsdel, tilmed den fjernest liggende fra Hovedstaden, afskaaret fra at faa fuld Andel i de Trafikforbedringer, der nu er gennemført. Der er her Tale om en Landsdel, der omfatter 6 Købstæder, hvoraf de 4 ligger ved Statsbanestrækninger, og hvortil der i alt er knyttet et stort Befolkningsantal. Det forekommer mig at være nærliggende, at Lyntogene i første Række burde være til Gavn for de fjerneste Dele af vort Land og skaffe dem en hurtigere Forbindelse med det øvrige Land. De Vanskeligheder, som Statsbanerne har paapeget i sine Skrivelser, maa kunne overvindes. Det er nødvendigt for at fjerne det Indtryk, som er stærkt udbredt i Vendsyssel, at der inden for Statsbanerne synes at være mindre Interesse for og Forstaaelse af den Trafik og den Toggang, der ligger Nord for Limfjorden. Jeg glæder mig derfor sammen med Vendelboerne til en snarlig Forbedring af de Forhold, jeg her omtaler, ikke mindst efter at der nu i den høje Regering sidder to Medlemmer, der har Bopæl i det gode, men trafikmæssigt forsømte Vendsyssel. Jeg vil tro, at disse Medlemmer af Regeringen ved ganske god Besked med, hvordan Stemmningen er med Hensyn til Trafikspørgsmaalene i Vendsyssel.

Maa jeg saa samtidig anmode den højtærede Trafikminister om at søge fremmet Planerne for Frederikshavns Banegaards Flytning. Der er ved en Række Forhandlinger i de seneste Maaneder opnaaet Enighed mellem de lokale Myndigheder og Statens Myndigheder om en Ordning, der skulde være i Stand til at løse Sagen. Jeg haaber derfor, at der inden længe maa ske en endelig Godkendelse fra de bevillende Myndigheder. Det vil give Beskæftigelse til ledige

Hænder og mere Trafiksikkerhed. Begge Dele er lige paakrævet.

Jeg har endnu en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Det drejer sig om at faa genaabnet Færge- og Dampskibsforbindelsen mellem Vendsyssel og Norge og Sverige. Ved Krigens Udbrud var der skabt en Række gode Forbindelser, som var særdeles vigtige og nyttige for Kontakten mellem de skandinaviske Lande, og jeg beder Ministeren om at yde sin Medvirken til, at disse gamle Forbindelser bliver genoptaget saa hurtigt og saa snart, som det overhovedet er muligt.

Hvidberg: I Tilknytning til et bestemt Punkt i Forslaget til Finanslov kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger om Videnskabens Stilling her i Landet i Dag og fremdrage over for det høje Ting den alvorlige Ængstelse, der for Tiden næres i kompetente Kredse for, at dansk Videnskab paa en Række afgørende Omraader skal blive eller rettere allerede er distanceret af Udlandet, og denne Distancering ingeni lunde fordi Danmark mangler dygtige Forskere, men fordi man fra Statens Side ikke har forstaaet eller villet forstaa, i hvor høj Grad vort Lands hele Velstand og fremtidige Stilling blandt Nationerne er afhængig af vor videnskabelige Forskning paa alle Omraader. Eller dersom man har forstaaet det, har man i alt Fald ikke villet tage Konsekvenserne af denne Forstaaelse.

Det er et tungt Ansvar, der hviler paa dem, som her har holdt tilbage eller har manglet Initiativ. Det drejer sig her ikke saa meget om den Forskning, der gaar ud paa at løse en eller anden konkret Opgave til Bedste for en eller anden Gren af Landbruget eller en eller anden Fabrikation, men det drejer sig om Forskningen vedrørende Grundproblemerne, den til Grund for alt det andet liggende naturvidenskabelige Forskning, Fundamentalforskningen — som man siger —, der dybest set er den, der giver størst Udbytte. Det drejer sig desuden ogsaa om den humanistiske Forskning, som er af saa afgørende Betydning for vort Lands hele folkeopdragende og kulturelle Udvikling.

Det er en mærkelig overfladisk Tankegang, at der altid skal spares, naar det gælder den fundamentale Forskning. Denne Tankegang fører til, at det videnskabelige Arbejde her i Landet bliver skævt og ikke kan følge med. Naar det er galt med Træets Rod, bærer det ingen Frugt, og den Distancering, vi nu er kommet ind i, kan blive skæbnsvanger for os alle.